

Intima

Els déus han consentit que fos propietari de quatre pipes.

No és que em vanti d'aquesta riquesa (d'altres en tenen més i d'altres en tenen menys) és per a dir, als que s'imaginen que sempre és la mateixa la que em penja dels meus llavis, que no són pas uns bons observadors.

Aqueixes quatre pipes les uso per torn rigorós; de manera que cada una treballa un dia i en reposa tres. Tant reposessin els artesans! Jo, naturalment, sento determinades i inevitables preferències, però sóc prou sensat per a no donar-ho a entendre ni a elles ni a ningú. Així mantinc la disciplina i no me poso a que es constituïxin juntes de defensa i pretinguin donar-me llum, quan jo sols les hi exigeixo fum. Procuro viure amb les quatre com en família, doncs la pipa ha de ser, després de la dona i la mamada, la més cara de les nostres afeccions.

La pipa vol sentir-se objecte de la nostra assiduitat amorosa. Cal saber-la portar i atendre-la sinó us amargaria la vida, diguem-ne fumanda.

Per aixó, el mateix que un parent o que una amistat antiga, heu de dedicar-li, de tant en tant, una diada. Prou que us ho recorden elles deixant traspuar l'alcaloide de llur disgust i empastifant-vos la punta de la llengua. Però és molt plaent, tanmateix, esmerçar el temps rantant-les amb el tremplaplomes i netejant-les del broc amb un filferro pelut i una xicreta d'esperit de vi. Ningú correspon millor que la pipa a les vostres atencions. Mentre no en tinguem un altre, val la pena de declarar-les símbol de la gratitud, car per una hora de feina que us donen us en retornen cent de delectança. Jo acostumo ofrenar-les-hi un diumenge, després de complerts els meus deures de cristià i de pare i espós. Em tanco. Jo sé que a casa meua hi hauria un daltabaix si deixés escapar la forlor de les nostres disbauxes de neteja.

Les quatre pipes són esgratinyades a consciència amb una fulla oscada del meu ganivet; el carrall interior salta com les esquerdes d'una pedrera a l'esclat d'una barrinada; després, les desembusso amb una vareta de paper refort i, darracament, les esbandeixo i purifico amb alcohol desnaturalitzat, del que cremen per a bullir l'aigua de les tisanes.

1 a

1' ex

4 à
1 è

El de 90 graus resulta poc económic, i, demés, les meves pipes són pipes avessades a tot. Res de refinaments inútils.

El cas és que cada quinze dies tenen son diumenge de Rams i jo les rento amb aquella unció de bisbe davant dels pobres descalços.

Sinó són dotze són quatre, que és un múltiple perfecte del número apostòlic. És clar que aquest acte íntim, aqueixa cerimònia de fumador vell, semblarà, a primera vista, deslligada

dels problemes nacionals i molt poc influent en la marxa d'un poble i per conseqüència despullada d'interès; però fet i fet és una dada biogràfica i ningú s'atreviria decidir si serà o no serà aprofitable en ~~el~~. Jo desitjaria ~~que~~ que pot fer millor un ciutadà de bon gust, durant l'aburriment dominical, que netejar les seves pipes.

La pipa és un amic tan fidel com el més fidel, no us deixa en les hores de perill ni en les de desesperança. Possiblement us estalvia una amistançada. És l'inspiració i el consol; us ajuda a matar el temps més dignament que una comèdia mediocre—podem dir que no se'n juguen d'altra manera—accepta tota classe de tabac, us fa gairebé el mateix servei encesa que apagada i, en cas d'agressió, es transforma, amb generosa humilitat, en un estri vil; sacrifica la seva honra de pipa per a pendre l'afrosa silueta de pistola homicida. És subtil i paradoxal: si us escorquen alarma al policia i celebra el seu acudit com el d'un faceciós company, inseparable.

Si miréssim prim fins diríem que us estalvia l'aigua oxigenada i les pastilles perfumades. És desinfectant i odorífica.

El netejar les pipes no resulta acte vulgar dels que s'executen sense pena ni glòria. Pagueu favors, restituint bondats i us sentiu satisfets de vosaltres mateixos més que si egoísticament, haguessiu fet l'el·logi de l'obra d'un home de lletres amb l'esperança de que us el torui el dia de demà.

saber

1 e

l'esperem
dor

1 u

1 pas un

#